

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ, ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΨΩΦΟΥ

ΕΠΙΘΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapistoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 10^η Ἀπριλίου 2011 ΕΤΟΣ 4ον ΤΕΥΧΟΣ 153

Το πρόγραμμα στην ηλεκτρονική μας σελίδα: www.agioiapistoloi.gr

**26 έως 28 Απριλίου Προσκύνημα
στην Ιερά Νήσο Τήνο.**

**8 Μαΐου Κυριακή 48^η Αιμοδοσία
9:30-13:30 στο πνευματικό κέντρο
του Ναού μας.**

Ε' Κυριακή των Νηστειών-Μαρίας της Αιγύπτιας.

Η αγία και μεγάλη Τεσσαρακοστή είναι περίοδος στην οποία η Εκκλησία μας καλεί τα παιδιά της σε πνευματικές ασκήσεις και περισυλλογή. είναι περίοδος μετανοίας. Την περασμένη Τετάρτη εψάλη Ο Μέγας Κανών, πού είναι ένας θρήνος για την άμαρτωλότητά μας. Και σήμερα, πέμπτη Κυριακή των Νηστειών, προβάλλει ως υπόδειγμα μια γυναίκα πού μετανόησε και επέστρεψε στο Θεό. είναι ή όσία Μαρία ή Αιγύπτια• εορτάζει δυο φορές το χρόνο, την 1η Απριλίου και σήμερα.

Γύρω από τον βίο της θα στραφεί ό λόγος.

Τα παλιά τα χρόνια ζούσε στην έρημο ένας ασκητής, ό Ζωσιμάς. Ή φήμη του

προσείλκυε πολλές ψυχές. Ήταν όντως άγιος. Άλλα μια μέρα του πέρασε ένας λογισμός - αρκεί και ένας λογισμός για να κάνη τον άνθρωπο ν' αμαρτήσει. Ο σατανάς του έλεγε• «Ζωσιμά, είσαι ό αγιότερος άνθρωπος!».

Ό Θεός όμως, πού αγαπούσε το Ζωσιμά, δια οράματος του είπε «Δεν είσαι συ ό αγιότερος• κοντά στον Ιορδάνη ποταμό υπάρχει κάποιος ανώτερος από σένα». Ύπήκουσε και πήγε στον Ιορδάνη, σ' ένα ξακουσμένο μοναστήρι. Εκεί είχαν συνήθεια, την πρώτη μέρα της μεγάλης Τεσσαρακοστής όλοι οι καλόγηροι να φεύγουν άδειαζαν το μοναστήρι, έβγαιναν στην έρημο, κ' εκεί έμεναν 40 μέρες. Επέστρεφαν την Κυριακή των Βαΐων, για να εορτάσουν όλοι μαζί τα πάθη και την ανάστασι του Κυρίου. Έτσι έκανε κι ό άγιος Ζωσιμάς. Βγήκε στην έρημο. Καθώς περπατούσε, βλέπει μια σκιά. Φοβήθηκε. Πλησιάζει. Δεν ήταν φάντασμα, ήταν μία γυναίκα• ή Μαρία ή Αιγύπτια. Είχε γίνει πετσι και κόκαλο άπ' τη νηστεία. Ό Ζωσιμάς τη ρώτησε πώς βρέθηκε εκεί, κι αύτη διηγήθηκε τον βίο της. Σύμφωνα λοιπόν με αυτά πού του είπε μάθαμε για αυτήν τα εξής.

Ή όσια Μαρία έζησε την εποχή του ενδόξου βασιλέως του Βυζαντίου Ιουστινιανού (527-565). Γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια, πού ήταν τότε πόλις ξακουσμένη, κέντρο γραμμάτων και επιστημών, σπουδαίο λιμάνι της Μεσογείου, εστία κοσμικής ζωής. Εκεί γεννήθηκε. Άλλα είχε το ατύχημα να πεθάνουν οι γονείς της κ' έμεινε ορφανή. Στο περιβάλλον εκείνο ή Μαρία γλίστρησε και έπεσε στην αμαρτία. Λόγω δε της εκτάκτου καλλονής της έγινε διάσημος εταίρα, πόρνη. Έζησε έτσι 17 χρόνια, εμπορευόμενη το σαρκίον της. Έζησε με πολυτέλεια• ό,τι επιθυμούσε το είχε. Οι ερασταί της έδιναν άφθονα χρήματα. Φαγητά, ποτά, αρώματα, άνθη, κοσμήματα, έπιπλα, αμάξια, μέγαρο, ό,τι φανταστή κανείς, είχε στη διάθεση της.

Μια μέρα, κοντά στην εορτή του σταυρού, ή Μαρία κατέβηκε στο λιμάνι. Είδε καράβια έτοιμα ν' αναχωρήσουν για τους αγίους Τόπους με προσκυνητές. Μπήκε σε ένα, όχι όμως για να πάει να προσκύνηση. Πήγε, όπως πηγαίνουν πολλοί στις εορτές, όχι για να τιμήσουν τους αγίους, άλλ' απλώς για να διασκεδάσουν. Ναύλο δεν πλήρωσε• ναύλο ήταν το σώμα της. Στο ταξίδι οργίασε.

Έφθασε στους αγίους Τόπους και στα Ιεροσόλυμα. Καθώς όμως πήγε μαζί με τους άλλους να μπει στο ναό, μία αόρατος δύναμις δεν την άφηνε• την απωθούσε. Προσπάθησε πολλές φορές• αδύνατον. Τότε συναισθάνθηκε, ότι είναι αμαρτωλοί. Παρακάλεσε την Παναγία να τη βοηθήσει να προσκύνηση κι αυτή το ξύλο του σταυρού. Ή Παναγία άκουσε την προσευχή της• σε λίγο, χωρίς εμπόδιο, εισήλθε και με δάκρυα ασπάσθηκε τον τίμιο σταυρό. Όταν

βγήκε από το ναό, ήταν άλλος άνθρωπος. Κάρβουνο μπήκε, διαμάντι βγήκε. Μετανόησε, έκλαψε, αποφάσισε να κόψη πλέον την αμαρτία. Βρήκε πνευματικό πατέρα και εξομολογήθηκε, για πρώτη φορά, με δάκρυα τα αμαρτήματα της. Ο πνευματικός της είπε• «Πέρασε τον Ιορδάνη και πολλή ανάπαυση θα εύρης».

Πέρασε τον Ιορδάνη κ' έφθασε στη βαθιά έρημο. Εκεί έζησε σκληρά ζωή ασκήσεως, προσευχής και λατρείας του Θεού. Ποια γλώσσα μπορεί να περιγράψει τον αγώνα πού έκανε στήθος με στήθος με το διάβολο; Ο σατανάς προσπαθούσε με όλα τα μέσα να την επαναφέρει στην Αίγυπτο. Ζωγράφιζε εμπρός της τα θέλητρα, τους εραστές, τις ηδονές, τα συμπόσια, τις διασκεδάσεις, τον πλούτο πού εγκατέλειψε... Εκείνη πολεμούσε. Ύστερα από χρόνια ο σατανάς την άφησε.

Έζησε εκεί ή όσια Μαρία, μακριά από την κοινωνία. Ύστερα από σαράντα χρόνια τη συνάντησε ο άγιος Ζωσιμάς, όπως είπαμε, και του διηγήθηκε όλα αυτά. Τον παρακάλεσε δε, να ξανάρθει στο ίδιο μέρος, για να την κοινωνήσει. Πράγματι μετά από ένα χρόνο ο άγιος Ζωσιμάς ήρθε πάλι με το άγιο ποτήρια. Καμιά ψυχή δεν κοινωνήσε με τόση κατανύξη. Η όσια ευχαρίστησε το Θεό πού την αξίωσε των αχράντων μυστηρίων. Παρακάλεσε δε τον άγιο Ζωσιμά, να έρθει και του χρόνου.

Ξαναπήγε ο Ζωσιμάς. Άλλα δεν τη βρήκε. Ψάχνοντας στην έρημο τη βρήκε νεκρά πλέον, ξαπλωμένη στην άμμο με σταυρωμένα τα χέρια. Δίπλα είχε γράψει• «Ζωσιμά, θάψε το σώμα της αμαρτωλής Μαρίας». Εκείνος δεν μπορούσε να σκάψει και το συναξάρια λέει κάτι, πού μπορεί σε κάποιους να φαίνεται απίστευτο, αλλά για το Θεό όλα είναι δυνατά. Ενώ, δηλαδή, συλλογιζόταν πώς θα σκάψει, ξαφνικά έρχεται ένα λιοντάρι και με τα νύχια του έσκαψε λάκκο. Εκεί έθαψε το λείψανο της όσιας Μαρίας της Αιγύπτιας.

Τι μας διδάσκει ο βίος της;

Πρώτον οι υπερήφανοι ταπεινώνονται. Για αυτό κανείς μη υπερηφανεύεται. Κι αν ακόμη είναι Ζωσιμάς και τον θεωρούν άγιο, αυτός να έχη το συναίσθημα ότι είναι αμαρτωλός, ότι έχη πολλή «λάσπη» μέσα του.

Η υπερηφάνεια είναι απάτη. Υπερηφανεύθηκε ο Ζωσιμάς ότι είναι ο αγιότερος• κι όμως δεν ήταν αυτός, αλλά μία γυναίκα. Υπερηφανεύθηκε κι ο άγιος Αντώνιος• κι όμως απεδείχθη, ότι ένας τσαγκάρης της Αλεξανδρείας ήταν ο αγιότερος άνθρωπος των ήμερων του.

Κακό πράγμα, μεγάλη αμαρτία ή υπερηφάνεια. Αυτή γκρέμισε από τον ουρανό τον εωσφόρο και τον έκανε διάβολο. Οτιδήποτε κι αν έχουμε κάνει, ποτέ να μην

έχουμε υψηλό φρόνημα. Πάντοτε να έχουμε ταπεινό φρόνημα, το οποίο εκτιμά και βραβεύει ο Κύριος.

• Δεύτερο δίδαγμα. Ἡ ὁσία Μαρία δεν είναι μόνη. Σήμερα υπάρχουν ὄχι μία εταίρα ἀλλὰ χιλιάδες. Γέμισε ὁ κόσμος διεφθαρμένες γυναῖκες. Φρικτὸ πρᾶγμα ἡ πορνεία.

Θα καταδικάσουμε τίς γυναῖκες αὐτές; Ὅχι, ἀδελφοί μου. εἶναι θύματα μίας κοινωνικῆς συμφορᾶς. Κάποια μάνα φταίει, κάποιος πατέρας, κάποιος ἄντρας - ἐλεεινὸ υποκείμενο πού ἐγκατέλειψε τὴ γυναῖκα. Κι ὅπως ἐπάνω στὴν κοπριά φυτρώνουν τὰ μανιτάρια, ἔτσι στὴν βρωμερὰ κοινωνία φυτρώνει ἡ πορνεία. Δεν καταδικάζουμε αὐτές• καταδικάζουμε τὸ καθεστῶς, τὴν κοινωνία, ὅλους τοὺς παράγοντας πού ἀμέλησαν τὸ καθήκον τοὺς. Τὶς γυναῖκες αὐτές μὴν τίς καταδικάσετε. Διότι μέσ' στὴ λάσπη μπορεῖ νὰ κρύβεται ἓνα μαργαριτάρι. Αὐτὸ ἀπέδειξε ἡ ὁσία Μαρία ἢ Αἰγύπτια.

Μὴν καταδικάζετε τίς γυναῖκες αὐτές. Τώρα πού πλησιάζει Μεγάλῃ Εβδομάδα καὶ θ' ἀκούσουμε τὴν ἀμαρτωλὴ γυναῖκα νὰ κλαίει ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ας ἔχουμε ἓνα ἔλεος γιὰ αὐτές. Γιατί μπορεῖ αὐτές νὰ σωθοῦν, κ' εμεῖς πού νομίζουμε ὅτι εἴμεθα ἅγιοι νὰ κολαστοῦμε. Μὴν κατακρίνετε, γιὰ νὰ μὴ κατακριθεῖτε.

• Το ἓνα δίδαγμα• οὐκ ὑπερήφανοι ταπεινώνονται. Το δεύτερο• ἄνθρωποι, μὴν κατακρίνετε γιὰ νὰ μὴ κατακριθεῖτε. Καὶ τὸ τρίτο καὶ σπουδαιότερο Ἀμαρτωλοί, λάβετε θάρρος! Ὅσες κι ἀν εἶναι οὐκ ἀμαρτίες σας, συγχωροῦνται. Κάθε ἀμαρτία, λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος, εἶναι κάρβουνο ἀναμμένο. Ὅσα κάρβουνα κι ἀν μαζέψεις, καὶ ἀν γίνουν ἓνα βουνὸ σαν τὸν Ὀλυμπο, μόλις τὰ ρίξεις μέσ' στὴ θάλασσα σβήνουν. Ἡ θάλασσα νικά τὴ φωτιά, κι ὄχι ἡ φωτιά τὴ θάλασσα. Θάλασσα εἶναι τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ καὶ νικάει τίς ἀμαρτίες τοῦ ἀνθρώπου. Το εἶπε ὁ ἀπόστολος σήμερα (βλ. Ἐβρ. 9,11-14)•μία σταγόνα ἀπὸ τὸ αἷμα πού ἔχυσε ὁ Κύριος μας ἐπάνω στο σταυρὸ —ἀν πιστεύεις—, γίνεται ὠκεανός. Μέσα στον ὠκεανὸ αὐτὸν ἐλάτε ὅλοι νὰ πλύνουμε ὁποιοσδήποτε ἀμαρτίες δια τῆς μετανοίας.

Εὐχομαί, ἀγαπητοί μου, τίς ἅγιες αὐτές ἡμέρες, ὅλοι νὰ μιμηθούμε τὴν ὁσία Μαρία. Κανεῖς ἀμετανόητος, κανεῖς ἀνεξομολόγητος. Ας ἀκούσουμε ὅλοι, γέροντες καὶ παιδιὰ, λαὸς καὶ κλήρος, τὸ σάλπισμα «Μετανοεῖτε» (Ματθ. 3,2' 4,17), καὶ ας σπεύσουμε στο μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως. Τότε θα αἰσθανθούμε κ' εμεῖς αὐτὸ πού αἰσθάνθηκε ἡ ἁγία, καὶ «χαρὰ ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἓνι ἀμαρτωλῷ μετανοοῦντι» (Λουκ. 15,7).

+ ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης